

ГРОМАДСЬКА РАДА ДОБРОЧЕСНОСТІ

<https://grd.gov.ua>

head@grd.gov.ua

Затверджено
Громадською радою доброчесності
09.04.2019

ВИСНОВОК

про невідповідність судді Оболонського районного суду м. Києва
Луценка Олександра Миколайовича
критеріям доброчесності та професійної етики

Проаналізувавши інформацію про суддю Оболонського районного суду м. Києва Луценка Олександра Миколайовича (далі – суддя), Громадська рада доброчесності виявила дані, які дають підстави для висновку про невідповідність судді критеріям доброчесності та професійної етики.

1. Суддя допускав дії (бездіяльність) або ухвалював рішення, обумовлені політичними мотивами, корпоративною солідарністю, маніпулюючи обставинами чи законодавством, або мав економічну, корупційну чи іншу особисту зацікавленість в ухваленні (неухваленні) певного рішення.

Суддя вирішував справу ігноруючи факти, що свідчать про очевидну фальсифікацію документів чи інших доказів

(підпункт 1.8. п. 1 та підпункт 3.9. пункту 3 [Індикаторів](#) визначення невідповідності суддів (кандидатів на посаду судді) критеріям доброчесності та професійної етики, затвердженим рішенням Громадської ради доброчесності від 11.01.2019)

Суддя ухвалював свавільні рішення про позбавлення прав керування транспортними засобами невинних осіб на підставі сфальсифікованих документів у зв'язку із поїздкою до Межигір'я Віктора Януковича 29.12.2013.

Зокрема, суддя виніс:

- постанову від 05.02.2014 у справі № 756/1006/14-п, якою особу притягнуто до адміністративної відповідальності у виді позбавлення прав керування транспортним засобом на 3 місяці. Постановою Апеляційного суду м. Києва від 17.03.2014 цю особу було звільнено від відповідальності на підставі Закону

України "Про недопущення переслідування та покарання осіб з приводу подій, які мали місце під час проведення мирних зібрань, та визнання такими, що втратили чинність, деяких законів України" від 21.02.2014 № 743-VII;

- постанову від 21.01.2014 у справі № 756/11/14-п, якою особу притягнуто до адміністративної відповідальності у виді позбавлення прав керування транспортним засобом на 6 місяців. Постановою Апеляційного суду м. Києва від 05.03.2014 це рішення було скасовано у зв'язку з відсутністю події правопорушення.

Дії судді перевіряла Вища рада правосуддя. Дисциплінарна секція Вищої ради юстиції на засіданні 21.06.2016 вирішила внести рекомендацію Вищій раді юстиції про звільнення Луценка О.М. з посади судді у зв'язку з порушенням ним присяги. Вища рада юстиції також встановила наявність істотних порушень у діях судді, однак ухвалила [рішення](#) від 04.08.2016 № 1927/0/15-16 про відмову у внесенні подання про звільнення судді за порушення присяги. Акцентуємо увагу, що таке рішення прийняте лише у зв'язку з відсутністю достатньої кількості голосів за звільнення. Сам факт істотних порушень з боку судді встановлено і не заперечується.

В [окремій думці](#) члена Вищої ради юстиції Бойка А.М. вказано: “Суддя Луценко О.М. розглядаючи адміністративні справи щодо учасників «автомайдану» через *упередженість та допущену грубу недбалість порушив вимоги закону про всебічне та повне дослідження обставин правопорушення (не дотримався вимог статей 1, 245, 251, 280 КУпАП) та ухвалив свавільне судове рішення, що дає підстави вважати, що його дії порочать звання судді і викликають сумнів у його об'єктивності, неупередженості та незалежності*”.

Окрім того, є підстави вважати, що рішення про покарання учасників акції протесту виносились під тиском з боку адміністрації Віктора Януковича. Про це вказано у багатьох рішеннях Громадської ради доброчесності, зокрема у [висновку](#) щодо Дев'ятка В.В, [рішенні](#) щодо Бенедисюка І.М.

2. Суддя умисно або внаслідок вочевидь недбалого ставлення до виконання своїх обов'язків повідомив недостовірні (у тому числі неповні) відомості у декларації доброчесності.

(підпункт 3.1. п. 3 Індикаторів визначення невідповідності суддів (кандидатів на посаду судді) критеріям доброчесності та професійної етики, затвердженим рішенням Громадської ради доброчесності від 11.01.2019)

У декларації доброчесності за [2016](#) рік суддя у п.17 вказав, що він не приймав рішення, які передбачені Законом “Про відновлення довіри до судової системи в Україні”. У п.

19 суддя вказав, що до нього не застосовуються заборони, передбачені Законом «Про очищення влади».

Однак це не відповідає дійсності, що підтверджується фактами, вказаними у п.1 цього Висновку.

Відповідно до п.13. ч.2 ст. 3 Закону «Про очищення влади» заборона, передбачена частиною третьою статті 1 цього Закону, застосовується до судді, який ухвалив рішення про притягнення до адміністративної відповідальності осіб, звільнених від адміністративної відповідальності відповідно до Закону України "Про недопущення переслідування та покарання осіб з приводу подій, які мали місце під час проведення мирних зібрань, та визнання такими, що втратили чинність, деяких законів України" від 21.02.2014 [№ 743-VII](#).

Оскільки суддя ухвалював рішення, яким особу було притягнуто до адміністративної відповідальності, а в подальшому було звільнено від відповідальності на підставі Закону України "Про недопущення переслідування та покарання осіб з приводу подій, які мали місце під час проведення мирних зібрань, та визнання такими, що втратили чинність, деяких законів України" від 21.02.2014 [№ 743-VII](#), то суддя підпадає під дію Закону «Про очищення влади».

Звертаємо увагу, що питання про правила заповнення п.19 Декларації доброчесності були предметом розгляду Вищої ради правосуддя (ВРП) та Касаційного адміністративного суду у складі Верховного Суду. Так, [рішенням](#) ВРП від 05.09.2017 № 2620/0/15-17 відмовлено у внесенні подання Президентові України про призначення Білика О.В. на посаду судді Голосіївського районного суду міста Києва. Однією з причин такого рішення було саме те, що суддя вказав недостовірну інформацію у п.19 декларації доброчесності. При цьому ВРП відкинула аргумент судді про те, що він керувався відповідною довідкою про результати перевірки на підставі Закону «Про очищення влади», підписаною головою суду, де вказано, що обмеження, які передбачені цим Законом не поширюються на нього.

ВРП врахувала, що ця довідка не відповідає фактичним обставинам та була проведена з порушенням порядку. Рішенням Касаційного адміністративного суду у складі Верховного Суду від 01.02.2018 року у справі № [800/402/17](#) відмовлено у задоволенні позову судді та повністю залишено у силі рішення ВРП. У рішенні суду зокрема вказано:

«101.Суд відхиляє покликання позивача на Довідку за результатами перевірки в порядку ст. 4 Закону України «Про очищення влади» (а.с.57), за якою встановлено, що "до ОСОБА_2 не застосовуються заборони, передбачені частинами третьою або четвертою статті 1 Закону України «Про очищення влади», з урахуванням рішення

Ради суддів України № 23 від 03.03.2016 р.", оскільки зазначена Довідка не є підставою для заповнення декларації доброчесності судді.

102. Як зазначено у ст. 62 Закону «Про судоустрій та статус суддів» декларація доброчесності судді складається з переліку тверджень, правдивість яких суддя повинен задекларувати шляхом їх підтвердження або непідтвердження.

103. Таким чином, виявлення у декларації доброчесності неправдивих тверджень, навіть якщо вони підтверджені довідкою за результатами перевірки в порядку ст. 4 Закону України «Про очищення влади», свідчить про порушення вимог щодо заповнення декларації.

104. Заповнюючи декларацію доброчесності, суддя ОСОБА_2, який приймав рішення про накладення адміністративних стягнень на осіб, які були учасниками масових акцій протесту, у вигляді позбавлення права керування транспортними засобами на підставі статті 122-2 КУпАП, усвідомлював, що ці рішення передбачені ст. 3 Закону України «Про відновлення довіри до судової влади в Україні» і про їх ухвалення необхідно зазначити у декларації. Проте не зробив цього».

У п. 12 декларації доброчесності суддя підтвердив: «Мною сумлінно виконувалися професійні обов'язки». Відповідно до ч.3 ст.3 Закону України «Про доступ до судових рішень» суд загальної юрисдикції вносить до Реєстру всі судові рішення і окремі думки суддів, викладені у письмовій формі, не пізніше наступного дня після їх ухвалення або виготовлення повного тексту. Відповідно до п.14 Перехідних положень Закону України «Про забезпечення права на справедливий суд» Державна судова адміністрація (ДСА) у шестимісячний строк з дня набрання чинності цим Законом мала забезпечити внесення до Єдиного державного реєстру судових рішень тих судових рішень, які не були внесені до Єдиного державного реєстру судових рішень, починаючи з 01.01.2010.

ДСА надіслала на адреси апеляційних та місцевих судів листи від 25.05.2015 № 15-9839/15, від 16.06.2015 № 15-11277/15, від 10.11.2015 № 17704/15, від 16.09.2016 № 15-6668/16 з роз'ясненнями щодо обов'язкового надсилання електронних копій судових рішень до реєстру на виконання Перехідних положень.

Незважаючи на вимоги законодавства, нагадування ДСА, створені умови у Оболонському районному суді рішення до сих пір відсутні у Єдиному державному реєстрі судових рішень. Це допомогло судді уникнути люстрації і є свідченням неналежного виконання професійних обов'язків судді.

Вказане дає підстави стверджувати, що суддя повідомив недостовірні відомості в п. 12 декларації доброчесності за 2016 рік та 2017 роки.

3. Суддя безпідставно не задекларував майно, дохід. Суддя не пояснив переконливо джерела походження ліквідного майна, витрат, отриманих благ (його, членів сім'ї чи близьких осіб), легальні доходи, на думку розсудливого спостерігача, викликають сумніви щодо достатності для набуття майна, здійснення витрат.

(підпункти 4.6 і 4.9 п. 4 Індикаторів визначення невідповідності суддів (кандидатів на посаду судді) критеріям доброчесності та професійної етики, затвердженим рішенням Громадської ради доброчесності від 11.01.2019)

Згідно з електронною декларацією за [2016](#) рік, суддя з 20.01.2003 є власником земельної ділянки 6500 кв. м та з 02.04.2010 є власником земельної ділянки 5400 кв.м. Проте в деклараціях за [2012](#), [2013](#) роки ці земельні ділянки не вказано.

Відповідно до декларацій за [2017](#), [2018](#) роки зареєстроване місце проживання не співпадає з місцем фактичного проживання судді. Проте, в цих деклараціях вказано лише один об'єкт житлової нерухомості, а саме квартиру 57,07 кв.м у м. Києві (оренда з 15.10.2017).

Згідно з декларацією за [2016](#) рік 16.11.2012 суддя отримав позику 226 068 грн від Луценка Олександра Олександровича (ймовірно, сина). Проте в Розділі II “Відомості про доходи” декларації за [2012](#) не вказано інформацію про цю позику.

27.10.2017 батько судді набув у власність автомобіль HYUNDAI CRETA 2017 року випуску. Вартість такого автомобіля складає більш ніж [500 000 грн.](#) (18 945 \$). Відповідно ж до даних суддівського досьє, батько судді (пенсіонер) за останні 5 років отримав дохід 171 572 грн. Це викликає обґрунтовані сумніви у тому, що батько мав фінансову можливість придбати такий автомобіль.

Громадська рада доброчесності не змогла забезпечити судді право на відповідь до початку співбесіди з Вищою кваліфікаційною комісією суддів України, оскільки Комісія призначила її у строк, що унеможливив таку комунікацію. Однак у разі відкладення призначеної співбесіди, Громадська рада доброчесності готова розглянути пояснення судді, якщо такі надійдуть.

Також звертаємо увагу, що у суддівському досьє судді приховані важливі дані, які мають значення для встановлення відповідності судді критеріям доброчесності та професійної етики.

Координатор

Громадської ради доброчесності

(підписано електронним цифровим підписом)

Протокол
електронного голосування
(є невід'ємною складовою висновку)

09.04.2019 Громадська рада доброчесності затвердила висновок 15-ма голосами з 18 голосів членів Ради. Маселко Роман та Ігор Багрій заявили самовідвід.

У голосуванні взяли участь 15 членів:

- 1) Валько Вадим
- 2) Воробйов Євген
- 3) Кулібаба Андрій
- 4) Куйбіда Роман
- 5) Марчук Антон
- 6) Мелких Едуард
- 7) Моторевська Євгенія
- 8) Остапенко Дмитро
- 9) Стригун Дмитро
- 10) Соколенко Наталія
- 11) Смалюк Роман
- 12) Сухоставець Роман
- 13) Чижик Галина
- 14) Шепель Тарас
- 15) Яким'як Олег

Координатор

Громадської ради доброчесності

(підписано електронним цифровим підписом)